

ת"פ 32646/03/16 - מע"מ ת"א 2,1 נגד מסעדת סלעים בע"מ, רמז ג'אנשוילי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 32646-03-16 מע"מ ת"א 2,1 נ' מסעדת
סלעים בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מע"מ ת"א 2,1
נגד
הנאשמים 1. מסעדת סלעים בע"מ
2. רמז ג'אנשוילי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד לירון וקנין גולי

ב"כ הנאשם עו"ד יוסי חמצני

הנאשם בעצמו

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתו של נאשם 2 (להלן: "**הנאשם**"), מנהלה של הנאשמת 1 (להלן: "**הנאשמת**"), במיוחס להם בכתב אישום מתוקן בשנית. כך הורשעו הנאשמים ב- 13 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד על שם הנאשמת, בין השנים 2013-2015 (להלן: "**התקופה הרלבנטית**"), על פי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו - 1975 (להלן: "**החוק**"). מתוכם 9 דוחות אשר מרביתם הוגשו באיחור ניכר וללא תשלום (5 מהם לאחר הגשת כתב האישום המקורי) ו- 4 דוחות אשר לא הוגשו כלל. ביום 16.3.18 התקבלה הודעת הבהרה מטעם המאשימה לפיה סכום המחדל עומד על סך של 135,788 ₪. עוד הבהירה בהודעתה כי מאחר ו- 7 מתוך 9 הדוחות אשר הוגשו, הוגשו ללא תשלום המס הנובע מהם, ובאיחור של למעלה מחצי שנה מהמועד החוקי להגשתם, סכום מס התשומות המפורט בהם לא הוכר בניכוי.

טיעוני המאשימה

2. ב"כ המאשימה עמדה על מספר העבירות בהן הורשעו הנאשמים ועל סכום קרן המס בסך 138,000 ₪ לכל פחות, ללא קביעות מס. בהודעת ההבהרה מיום 16.3.18 ציינה כי סכום המחדל כיום עומד על סך 135,788 ₪ לפחות לאור תשלום בסך 3,085 ₪ שביצע הנאשם. לטענתה, המדובר במי שהתנהל בצורה רציפה ושיטתית לביצוע העבירות. עוד ציינה כי הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו על ידי רשות המסים להסיר המחדלים ולהימנע מרישום פלילי וניכר כי לא הפנים את חומרת מעשיו. ב"כ המאשימה טענה כי יש לראות בכל עבירה של הגשת

דו"ח אירוע נפרד, הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות וטענה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה גבוהה, נוכח העובדה כי מדובר בביצוע שיטתי של העבירות והנסיבות בכללותן. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל - 7 חודשי מאסר בפועל בגין כל עבירה, היא אירוע, ומתחם הקנס הוא 5-10% מגובה המחדל. בנסיבות הנדונות עתרה כי יגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס שינוע בין 20,000-25,000 ₪ בגין כל עבירה. בנוגע לנאשמת עתרה להשית עליה קנס סמלי מאחר ואינה פעילה. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה התומכת לטענתה בעמדתה.

טיעוני ב"כ הנאשמים

3. לטענת ב"כ הנאשם חוב המס עומד על סך של 70,000 ₪ לכל היותר, ללא קביעות המס. לטענתו הנאשמים ביצעו את העבירות על רקע הסתבכות כלכלית ללא תכנון מוקדם או תחכום. ב"כ הנאשם טען כי הנאשמת, אשר הפעילה מסעדה בחוף הים בבת ים, נקלעה לקשיים כלכליים בשל נזקים כבדים שנגרמו לה בחורף 2014 ובשל "מבצע צוק איתן" בקיץ 2014, כשלדבריו המצב הביטחוני השפיע באופן ממשי על הכנסותיה בתקופת פעילותה המשמעותית - חודשי הקיץ. עוד הפנה לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי וכן לכך שכבר בשלב החקירה שיתף פעולה ובהליך המשפטי הודה וחסך זמן שיפוטי. באשר למצבו המשפחתי, הפנה להיות הנאשם בן 39, פרוד ואב לילד בן 5, כשעונש מאסר יפגע בבנו הקטין ובו וכן ימנע ממנו לפרוע את חובותיו. עוד פירט אודות מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, שהוא כיום חסר נכסים מכל מין וסוג, מוגבל בבנק ומתגורר בבית הוריו. ב"כ הנאשם הגיש עותק מצו הכינוס בעניינו[ארח1] של הנאשם (נ/1) והוסיף כי לנאשם חובות בהוצאה לפועל בסכום של כחצי מיליון ₪. בנוסף הגיש תלושי שכר של הנאשם (נ/2). לדבריו הנאשם עובד בחברה להפצת עיתונים ומשתכר כ-6,000 ₪ מהם משלם 800 ₪ לקופת הכינוס ו-2,000 ₪ מזונות. בהקשר זה אף טען כי לאור מצבו הכלכלי אין ביכולתו של הנאשם לשלם קנס כספי.

4. באשר להסרת המחדלים הפנה ב"כ הנאשם לכך שהנאשם ניסה להסיר את המחדלים מושא כתב האישום על אף מצבו הכלכלי הקשה וקשייו האישיים והמשפחתיים, אך הצליח לשלם סך של כ-3,000 ₪ בלבד. לדבריו, יש ללמוד מתשלום זה לצד הודאת הנאשם ושיתוף הפעולה שלו, על חרטה כנה ואמתית מצדו. עוד טען לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, כשלא הוטל דופי בהתנהלות הנאשם מאז ביצוען. לטענתו יש לקבוע, בהתאם למדיניות הענישה הנוהגת, כי הרף העליון של מתחם העונש ההולם הוא מאסר בן 3 חודשים בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי והתחייבות חלף הקנס, בשל מצבו הכלכלי של הנאשם. גם ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה אשר לטענתו תומכת בעמדתו.

דבר הנאשם:

5. לדבריו הנאשם לו הייתה בידו האפשרות הוא היה מסיר את המחדל. לדבריו בעקבות הרקטות אשר שוגרו במהלך מבצע "צוק איתן" "העבודה מתה" בחוף הים בקיץ 2014, היא התקופה המשמעותית לעבודה בחוף. בנסיבות אלה נקלע לקשיים כלכליים ממשיים. עוד סיפר שלמרות כך ניסה להמשיך ולהפעיל את המסעדה אך בחורף בשל סערה נגרמו נזקים רבים למסעדה. לאחר ששיקם את המסעדה סגרה עיריית בת ים את החוף לתקופה מסוימת והוא לא יכול היה לעבוד. לדבריו הנאשם בתוך התיק ישנו סכום של כ-18,000 ₪ שנלקח על ידי מע"מ ולא הובא בחשבון.

בהקשר זה, בהודעת ההבהרה אשר התקבלה מאת המאשימה 16.3.18 נמסר כי נבדקו התשלומים המופיעים בדף חשבון הבנק אשר הוצג למאשימה והם בסך כולל של 16,355.62. מבדיקה אשר נערכה במשרדי המאשימה עולה כי לא נתקבלו אצל המאשימה התשלומים המפורטים בדף החשבון. המאשימה הבהירה כי סך של 13,469 ₪ (הדומה לסך של 13,482 ₪ המופיע בדף החשבון) התקבל אצל המאשימה כתשלום בגין דוח 6/2014, אשר אינו חלק מכתב האישום.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

6. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. אי דיווח במועד על פי הוראות החוק, פוגע בשיטת גביית המס ואף גורם לחסר של ממש בקופת המדינה משלא משולם המס הנובע מהדוחות אשר לא הוגשו. אי הגשת דוחות במועד פוגע גם בפיקוח רשות המסים כשיטת המס מבוססת על האמון שנותנת רשות המסים בקהל העוסקים. בנוסף יש לתת את הדעת לערך החברתי בדמות שוויון נטל המס. התייחסות סלחנית לאי קיום הוראות החוק תביא להיעדר המוטיבציה של כלל ציבור משלמי המסים לדווח ולשלם מסיהם כנדרש. משכך, אין להקל ראש בעבירות מסוג זה. יש לזכור שכשבעבירות מע"מ עסקין, הנאשם הוא צינור של הרשות בלבד לצורך העברת הכספים אליה. בנוסף, בתי המשפט עמדו לא אחת על חשיבות הרתעת הרבים כאשר עסקין בעבירות מס, תוך מתן בכורה לשיקולי ההרתעה והגמול והעדפתם, על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (רע"פ 3857/13 **יצחקיאן נ' מדינת ישראל** (30.07.2013)).

7. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, במקרה הנדון המדובר בביצוע 13 עבירות של אי הגשת דוחות במועד על פני תקופה בת כמעט כשנתיים, באופן שיטתי. מעיון בכתב האישום עולה כי העבירות בוצעו (למעט דוח 10/13 ו- 6/14) החל מחודש אוגוסט 2014, ויש לתת את הדעת בהקשר זה לקשיים הנטענים של הנאשמים אשר נבעו לטענת הנאשם בעיקרם מ"מבצע צוק איתן" והסערה בחורף 2014. יחד עם זאת, וודאי שאין בקשיים אלה כדי להצדיק התנהלות שיטתית כאמור בביצוע העבירות. עוד יש לציין שעל פי נתוני הדוחות עצמם, לכל הפחות ביחס לדיווחים 8/14 ו- 10/14, סכומי המס שהיה על הנאשמים לשלם בסך 42,110 ₪ ובסך 24,632 ₪ בהתאמה (לאחר הכרה בתשומות) אינם זניחים, ומלמדים על פעילות עסקית ערה למדי בחודשים אלה. עוד יש לזכור כי לגבי דוחות 12/14, 6/15, 8/15, ו- 10/15 לא מסרו הנאשמים פרטים ואין לדעת מה היה היקף העסקאות והמס המתחייב באותן התקופות.

8. במקרה דנן, הצדדים חלוקים באשר לסכום המחדל. לשיטת המאשימה סכום המחדל הוא בגובה מס העסקאות הנובע מעסקאות הנאשמים המפורט בכתב האישום, ללא הכרה בתשומות, בשים לב לכך שלנאשמת לא קמה הזכות לנכות מס תשומות, משדוחות המנויים בכתב האישום אשר הוגשו, הוגשו באיחור של למעלה מחצי שנה וללא התשלום הנובע מהם. עמדת המאשימה כפי שעדכנה בהודעת ההבהרה, כי סכום המחדל עומד כיום על סך של 135,788 ₪ (לאור תשלום בסך 3,085 ₪ ששילם הנאשם). לעומת זאת, לשיטת ההגנה, בעת חישוב המחדל, יש להפחית את סכום מס התשומות עליו דיווחו הנאשמים בדיווחים שהוגשו, גם אם באיחור וללא תשלום, מסכום מס העסקאות הנובע מעסקאות שבוצעו. ביצוע החישוב כאמור מעמיד את סכום המחדל על סך של כ- 70,000 ₪ לכל היותר. כידוע, על פי סעיף 38(א) לחוק **"עוסק זכאי לנכות מהמס שהוא חייב בו את מס התשומות הכלול בחשבונית מס שהוצאה לו כדין ... ובלבד ... ושהניכוי ייעשה בתוך ששה חדשים מיום הוצאת החשבונית,**

ההצהרה או המסמך".

9. אין חולק כי במקרה דנן הוצגו הדוחות באיחור של למעלה מחצי שנה וללא תשלום, בנסיבות אלה לא ניתן לקבוע כי סכום המחדל עומד על 70,000 ₪, שכן כיום לא עומדת לנאשמים הזכות לנכות את מס התשומות על פי החוק. יחד עם זאת, בעת שקלול כלל הנסיבות, תובא בחשבון הטענה ההגיונית כי לנאשם היו הוצאות (תשומות) בתקופה הרלבנטית וכי ככל שהיו מגישים הנאשמים את דיווחי הנאשמת במועד, סכום המס שהיה עליהם לשלם היה נמוך יותר, ובגובה של כ- 70,000 ₪. יש אף לציין כי פעמים רבות מאשרת רשות המסים ניכוי תשומות גם כאשר דוחות מוגשים בצירוף תשלום לאחר למעלה מחצי שנה. לצד זאת יובא בחשבון כי קיימים 4 דוחות בגינם לא הוצגו כל נתונים על ידי הנאשמים לרשות המסים.

10. במקרה הנדון יש לראות כל עבירה כאירוע (ר' רע"פ 1688/14 **כץ נ' מדינת ישראל** (9.03.2014)), כך אף טענה ב"כ המאשימה וההגנה לא העלתה כל טענה אחרת. יחד עם זאת, ולאור העובדה שהרקע למרבית העבירות נובע מהקשיים הכלכליים וסיבותיהם אשר פורטו לעיל, האירועים יחפפו במידה מסוימת. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, עיינתי בפסיקה אליה הפנו הצדדים, כל צד והפסיקה התומכת בטענותיו. יפים לעניין זה דבריי כב' הנשיאה ברלינר (כתוארה אז) בעפ"ג 12063-04-15 **בראונר נ' מדינת ישראל** (20.07.2015) לפיהם מדיניות הענישה הנהוגה היא רק אחד המדדים לקביעת המתחם ולא בהכרח החשוב שבהם, כשעצם העובדה שלעולם יוכל כל צד למצוא פסקי דין התומכים בעמדתו, מלמדת כי אין המדובר בממד מדויק. לצד זאת, יש לזכור את חשיבות אחידות הענישה (ר' בהקשר זה ע"פ 6544/16 **ניסנצויג נ' מדינת ישראל** (21.2.2017)).

11. עיין בפסיקה מלמד כי בדרך כלל, מדיניות הענישה מושפעת מכמות העבירות, השיטתיות ביצוען והנזק שנגרם לאוצר המדינה. עוד עולה כי בחלק גדול מהמקרים, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם עומד על מאסר מותנה בגין כל אירוע, גם כאשר עסקין בסכומי מס משמעותיים וביצוע שיטתי של עבירות. כך לדוגמה נקבע ברע"פ 4173/15 **אבו הלאל נ' מדינת ישראל** (29.06.2015) (להלן: "**רע"פ אבו הלאל**") בו דובר במחדל בסכום גבוה של כ-400,000 ₪ שלא הוסר לצד מספר רב של עבירות, 26 במספר, לאורך שנים ועל הנאשם נגזר בסופו של יום מאסר מאחורי סורג ובריה למשך 8 חודשים. ניתן אף ללמוד על מקרים רבים בהם גזר בית המשפט עונש של מאסר מותנה בלבד וקנס לצדו מקום בו הוסר המחדל במלואו, או בחלקו הגדול, גם כאשר דובר בביצוע עבירות בסכום משמעותי, לעיתים אף בהסכמת המאשימה.

12. לצד זאת, מקום בו לא הוסרו המחדלים, או באופן חלקי בלבד, נוטים בתי המשפט לגזור על נאשמים עונשים ממשיים בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות, ואף מאסר מאחורי סורג ובריה (ר' רע"פ אבו הלאל, רע"פ 6901/16 **פחחות נצרת ואח' נ' מדינת ישראל** (27.9.2016), ת"פ 1737-11-14 **מע"מ ת"א 1,2 נ' אניל נס** (4.12.2017) (והפסיקה המוזכרת שם), ת"פ 42740-03-16 **מע"מ גוש דן נ' א.ב. תבשילים של פעם** (25.9.2017) (והפסיקה המוזכרת שם), ת"פ 36736-10-13 **מע"מ פתח תקווה נ' אברהם אבי פלח** (22.10.2014), ת"פ 22589-03-12 **מדינת ישראל נ' חברת פשוט יבוא ושיווק בע"מ** (17.9.2013), ת"פ 32531-03-13 **מדינת ישראל נ' בית האוכל ארגוב בע"מ ואח'** (27.1.2014)).

13. לסיכום, בראיה כוללת ניתן לקבוע כי במרבית המקרים, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם לאירוע עמוד 4

שהוא עבירה הוא מאסר מותנה והעליון כולל עונשי מאסר לריצוי בפועל מאחורי סורג ובריח. במקרים בהם לא הוסרו המחדלים כלל או מקום בו הוסרו באופן חלקי, כאשר דובר בריבוי עבירות והיקפי מס משמעותיים, גזרו בתי המשפט במקרים רבים עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. לעיתים, כאשר בוצעה הסרת מחדל חלקית או כאשר דובר במספר לא רב של עבירות או סכום מחדל שאינו גבוה, או בנסיבות מיוחדות, נגזר עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. במקרים אחרים בהם דובר בסכומי מס שאינם גבוהים ובעיקר מקום בו הוסרו המחדלים במלואם, או כאשר הורשע הנאשם בגין איחור בדיווח בלבד, נגזר עונש מאסר צופה פני עתיד בלבד לצד קנס.

14. בנסיבות אלה, מתחם העונש ביחס לכל עבירה של אי הגשת דוח במועד, היא אירוע, יעמוד בין מאסר מותנה לבין 7 חודשי מאסר בפועל, כעתירת המאשימה. באשר לשתי העבירות הנוגעות לאי הגשת דוח במועד כשזה הוגש באיחור ושולם (עוד טרם הגשת כתב האישום המקורי), מושא סעיף 2 לפרק העובדות בכתב האישום המתוקן בשנית, יעמוד מתחם העונש המאסר בין מאסר מותנה למאסר בפועל בן 5 חודשים.

15. לעניין מתחם הקנס, מדובר בעבירות הנעברות לצורך הפקת תועלת כלכלית, הקנס הוא ממין העבירה ומשכך קיימת חשיבות לענישה כספית משמעותית אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית לצד עבירות אלה. גובה הקנסות מושפע גם מסכום המס מושא כתב האישום וממשך אי הדיווח. בעת קביעת המתחם יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. לקחתי בחשבון את טענות הסנגור בדבר מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, את צו הכינוס שניתן בעניינו (נ/1) ואת חובותיו להוצאה לפועל העומדים על כחצי מיליון ₪. הנאשם משתכר כ- 6,000 ₪ (נ/2) ומתוכם משלם לטענתו מזונות בסך 2,000 ₪ לצד תשלום חודשי לקופת הכינוס. מבלי להקל ראש בקושי הכלכלי הממשי העולה מהמפורט לעיל, אינני סבורה כי המדובר בקושי המצדיק הימנעות מוחלטת מהשתתפות קנס. בנוסף וכידוע, יש לאזן בין רכיבי הענישה הנגזרים על נאשם. כך, לו הייתי נמנעת מהשתתפות קנס, נכון היה להחמיר ברכיבי הענישה האחרים. לאחר שקלול הנסיבות המפורטות לעיל לצד חשיבותו של קנס בעבירות מסוג זה, יעמוד מתחם הקנס בין אלפי שקלים ל- 18,000 ₪ ביחס לכלל האירועים, לצד התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

הנסיבות הקונקרטיות:

16. במקרה הנדון לא מתקיימות נסיבות לחריגה מהמתחמים. הנאשם, יליד שנת 1978, נעדר עבר פלילי, פרוד ואב לילד בן חמש. מצבו הכלכלי של הנאשם קשה כמפורט לעיל, הוא חסר נכסים, ומתגורר עם הוריו. הנאשם סגר את עסקו, הנאשמת, ועובד כיום בחברה להפצת עיתונים. הנאשם הודה עוד בשלב החקירה ואף בבית המשפט ובכך חסך זמן שיפוטי והודייתו תיזקף לזכותו. עוד נתתי דעתי לטענה לפיה מאז ביצוע העבירות, התנהלותו של הנאשם היא ללא דופי. לא מצאתי ליתן משקל לחלופי הזמן במקרה זה שכן כתב האישום המקורי הוגש בחודש מרץ 2016, והדחיות בתיק ניתנו לבקשת הנאשם ורובן על מנת לאפשר לו לפעול להסרת המחדלים. ביום 20.11.2017 אף הוצא כנגדו צו הבאה בשל אי התייצבותו לדיון. עוד יש לתת את הדעת לכך שלמרות דחיות חוזרות ונשנות לא פעל כאמור הנאשם לתיקון הנזק והסרת המחדלים מושא כתב האישום (הגם שהגיש את הדוחות ללא תשלום במהלך התקופה), למעט תשלום בסך של כ- 3,000 ₪ כמפורט לעיל. כידוע, להסרת המחדל ותיקון הנזק שנגרם בסוג זה של עבירות משמעות רבה, ויש בה כדי להשפיע במידה רבה על העונש אשר ייגזר על הנאשם (ברע"פ 7851/13 **חדר עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015)).

17. לאחר כל אלה, בשים לב לסכום המחדל שלא הוסר, אשר עומד על סך של 135,788 ₪, תוך מתן משקל לקיומן של התשומות אשר אינן מותרות בניכוי במקרה זה, ו-4 דוחות נוספים לגביהם אין נתונים, לצד כלל נסיבותיו של הנאשם, ויתר השיקולים אשר נמנו לעיל, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 2 מאסר לתקופה של 4 חודשים שירוצה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה, **במרכז יום חולון ברח' דובנוב 17, חולון** הנאשם יתייצב ביום **30.05.18 ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז מרכז**. מובהר כי יתכנו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.

לנאשם 2 מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס עפ"י חוק מס ערך מוסף מסוג עוון.

לנאשם 2 קנס בסך 6,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, **כשהראשון בהם ביום 15/6/18**, ובכל 15 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

לדברי ב"כ הנאשם, בתיק פיקדון בסך 2,000 ₪ אותו הפקיד הנאשם במסגרת צו הבאה. לבקשת ב"כ הנאשם והנאשם - הכספים אשר בפיקדון יועברו על חשבון הקנס אשר נגזר באופן מיידי, ובכפוף לכל מניעה על פי דין.

לנאשם 2 יחתום על התחייבות בסך 15,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 30 ימים.

הנאשם 2 יחתום על ההתחייבות עד השעה 15:00 היום.

לנאשמת 1 שאיננה פעילה קנס על סך 100 ₪ אשר ישולם תוך 7 ימים.

זכות ערעור לבית-המשפט מחוזי תוך 45 יום.

עותק מגזר הדין ישלח לממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, ט"ו אייר תשע"ח, 30 אפריל 2018, במעמד הצדדים.

[ארח1]